

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 6107010291
Dátum vydania rozhodnutia: 08.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6107010291.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 8. apríla 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného F. A. pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. mája 2017, sp. zn. 5To/45/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 24. februára 2017, sp. zn. 5T/21/2007, bol obvinený F. A. pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/21/2007, zo dňa 09.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/316/2010, zo dňa 19.04.2011, bol obvinený F. A. uznaný vinným z pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona, trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na skutkovom základe tam uvedenom.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 1, 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodeným

Consumer Finance Holding, škodu vo výške 1 349,03 eur (40 641,00 Sk), J. B. a A. B. škodu vo výške 33 193,92 eur (1 000 000,00 Sk), T. U., a V. U. škodu vo výške 331,94 eur (10 000,00 Sk), V. X. škodu vo výške 165,97 eur (5 000,00 Sk).

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených Drukos, a.s., KOFIS LEASING, a.s., J. A., D. F., OTP Leasing, a.s., odkázal so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd uložil obvinenému trest prepadnutia veci, a to saka značky Uno Fashion 50.176 a fotografiu F. A. o rozmeroch 3 x 3,5 cm.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie vo vzťahu k výroku o treste, o ktorom rozhodol Krajský súd Banská Bystrica rozsudkom z 30. mája 2017, sp. zn. 5To/45/2017, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, f/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/21/2007, z 24. februára 2017 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a tiež celý výrok o náhrade škody. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Krajský súd v Banskej Bystrici odsúdil obvineného podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 5 (päť) rokov. Podľa § 39a ods. 1 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd obvineného zaradil pre výkon trestu do II. NVS.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dôvodil tým, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenia o súhrnnom treste podľa Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 za situácie, keď nezrušil výroky o trestoch, ktoré mu boli uložené skoršími rozsudkami pre iné trestné činy, a to konkrétne rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/32/2016, z 13. júna 2016, trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/58/2016, z 26. augusta 2016 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T/97/2016, z 17. januára 2017. Poukázal na to, že najneskorší trestný čin, za ktorý je v súčasnosti súdený, spáchal dňa 7. novembra 2003, teda skôr, ako boli vyhlásené vyššie uvedené rozhodnutia. Na základe uvedeného žiadal, aby Najvyšší sud Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutia súdov zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici sa k podaniu obvineného vyjadril podaním zo 7. marca 2018, v ktorom uviedol, že rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/21/2007, z 24. februára 2017, ako aj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5To/45/2017, z 30. mája 2017 je zákonný, vydaný v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku, na základe riadne a zákonne ustáleného skutkového a právneho stavu veci, pričom v ďalšom poukázal na odôvodnenia uvedených rozhodnutí, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Zdôraznil, že v predmetnej trestnej veci neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., účinného do 31.12.2005. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol dovolanie obvineného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/21/2007, z 24. februára 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5To/45/2017, z 30. mája 2017 z dôvodu, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd skúmal, či dovolaním napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného, súhrnného a spoločného trestu. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má z obsahu spisového materiálu zistené, že na podklade obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, sp. zn. Kv 47/05, zo 07.05.2007 bol obvinený F. A. rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5T 21/2007, z 14. októbra 2009 uznaný vinným v bodoch 1/, 2/, 4/, 5/, 6/ sám, v bodoch 3/, 7/ spoločným konaním podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. z pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr., v bodoch 2/, 5/, 6/ z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, v bode 8/ z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a pre výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. zaradený do druhej nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil v rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 4T 22/2007, výrok o treste, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného J. F. s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným Consumer Finance Holding škodu vo výške 1349,03,-€ (40.641,-Sk), J. B. a A. B.' škodu vo výške 33 193,92,-€ (1.000.000,- Sk), T. U. a V. U. škodu vo výške 331,94,-€ (10.000,- Sk), V. X. škodu vo výške 165,97,-€ (5.000,- Sk). Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli ostatní poškodení odkázaní so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (správne malo byť uvedené Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí, a to saka zn. Uno Fashion 50.176 a fotografie F. A. o rozmeroch 3 x 3,5 cm. Na podklade odvolania prokurátora a obvineného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 5To/8/2010, zo 7. apríla 2010 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Následne Okresný súd v Banskej Bystrici po vrátení vecí rozhodol rozsudkom, sp. zn. 5T/21/2007, z 9. júna 2010 o vine obvineného rovnakým spôsobom ako v rozsudku, sp. zn. 5T/21/2007, zo 14. októbra 2009 a za použitia tzv. asperačnej zásady uložil obvinenému podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením obvineného na výkon trestu odňatia slobody do II. nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným Consumer Finance Holding škodu vo výške 1349,03,-€

(40.641,-Sk), J. B. a A. B.'. škodu vo výške 33 193,92,-€ (1.000.000,- Sk), T. U. a V. U. škodu vo výške 331,94,-€ (10.000,- Sk), V. X. škodu vo výške 165,97,-€ (5.000,- Sk). Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli ostatní poškodení odkázaní so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (pozn. správne malo byť uvedené Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí, a to saka zn. Uno Fashion 50.176 a fotografie F. A. o rozmeroch 3 x 3,5 cm. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 5To/316/2010, z 19. apríla 2011 podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného.

Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2PP/9/2014, z 13. marca 2014, právoplatným dňa 13. marca 2014, bol obvinený podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T 21/2007, z 9. júna 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/316/2010, z 19. apríla 2011. Súd obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 6 rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z odpisu registra trestov zistil, že počas plynutia skúšobnej doby podmienene prepustenia obvinený spáchal v dňoch 6. novembra 2015, 9. novembra 2015 a 22. decembra 2015 pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za ktorý trestný čin bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 32/2016, z 13. júna 2016 odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/58/2016, z 26. augusta 2016 bol obvinený uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, ktorý spáchal dňa 25. februára 2016. Trestným rozkazom súd upustil od uloženia súhrnného trestu obvinenému vzhľadom na to, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 32/2016, z 13. júna 2016 vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia súd považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2T/97/2016, zo 17. januára 2017 bola súdom schválená dohoda o vine a treste uzavretú dňa 22. decembra 2016 medzi prokurátorom okresnej prokuratúry a obvineným za prítomnosti obhajcu, v zmysle ktorej bol obvinený uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, v časti (bod 1) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona za skutky, ktoré spáchal v presne nezistenom čase od 19.00 h dňa 27.03.2016 do 08.02 h dňa 29.03.2016 v Banskej Bystrici, dňa 23.04.2016 v čase okolo 01.00 h v Banskej Bystrici, dňa 04.06.2016 v čase okolo 02.00 h v Banskej Bystrici a dňa 07.06.2016 v čase okolo 01.00 h v Banskej Bystrici. Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 52 mesiacov podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8, § 42 ods. 1 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/32/2016, z 13. júna 2016, právoplatného dňa 29. júna 2016 zrušený výrok o treste, ako aj všetky rozhodnutia ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obvinený povinný nahradiť škodu poškodeným 1/ spoločnosti FORTUNA SK, a.s., 2/ D. O., 3/ o.z. Športovému klubu Univerzity Mateja Bela Banská Bystrica a 4/ spoločnosti IGT Slovakia Corporation organizačná zložka a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú spoločnosť FORTUNA SK, a.s., so zvyškom nároku na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Okresný súd Banská Bystrica rozhodol uznesením, č.k. 2PP/9/2014-62, na verejnom zasadnutí dňa 15. novembra 2016 podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona o neosvedčení obvineného v skúšobnej dobe podmienene prepustenia a zároveň rozhodol o tom, že obvinený vykoná zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky 3 mesiace a 21 dní.

Na základe návrhu obvineného bola uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1Nt/94/2016, z 12.01.2017 povolená obnova konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 5T 21/2007, z 9. júna 2010 v prospech obvineného a zároveň súd podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5T/21/2007, z 09.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5 To/316/10, z 19.04.2011 u obvineného F. A., ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzovali, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že obvinenému bol uložený trest podľa sprísňujúcej zásady podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ktorý zodpovedal ustanoveniu § 41 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. Súd skonštatoval, že obvinenému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne a pri určovaní druhu a výmery trestu bola použitá asperačná zásada, a teda sa zvýšila horná hranica trestnej sadzby o 1/3, pričom súd bol povinný ukladať obvinenému trest v hornej hranici takto upravenej trestnej sadzby v rozmedzí od 6 rokov 4 mesiace až 10 rokov 8 mesiacov. Súd postupoval v zmysle stanoviska Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedeného v uznesení, sp. zn. PL ÚS 2/2014, zo 07.05.2014 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 285/2014, z 13.08.2014, ktorými bola vyslovená protiústavnosť asperačnej zásady s tým, že negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno napraviť inak ako povolením obnovy konania. Po zrušení výroku o treste súd z rozsudku, sp. zn. 5T/21/2007, z 9. júna 2010 Okresný súd Banská Bystrica rozhodol preskúmaným rozsudkom, sp. zn. 5T/21/2007, z 24. februára 2017 a po odstránení asperačnej zásady súd postupoval pri ukladaní trestu obvinenému v rámci trestnej sadzby 2 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa neuloženia súhrnného trestu najvyšší súd uvádza, že v posudzovanom prípade sa jedná o recidívu, nakoľko obvinený spáchal trestné činy po tom, ako ho súd odsúdil vyhlásením odsudzujúceho rozsudku za predchádzajúci trestný čin (pri nezmenenom výroku o vine rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/21/2007, z 9. júna 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/316/2010, z 19. apríla 2011). Po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa obvinený v priebehu plynutia skúšobnej doby totiž dopustil trestnej činnosti v priebehu roka 2015 a 2016. Na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (§ 42 ods. 1 Tr. zák.) sa vyžaduje viacčinný súbeh trestných činov za predpokladu, že bol ich páchatel' za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už právoplatne odsúdený a na takéto odsúdenie je možné prihliadať. Z dikcie zákona vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje ukončenie viacčinného súbehu. Teda trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu nie sú v súbehu, ale v recidíve.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax, podľa ktorej, ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (§ 42 ods. 1 Tr. zák.), aj keď bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súd prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest (R 52/1971). Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v ustanovení § 35 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (§ 42 ods. 1 Tr. zák.) rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a (R 41/1968). V danom prípade v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku bol pôvodne právoplatný rozsudok zrušený iba v časti výroku o treste pri nezmenenom výroku o vine a pokiaľ obvinený spáchal trestné činy po prvom vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, t.j. po 9.6.2010, jedná sa o recidívu a uloženie súhrnného trestu je preto vylúčené.

V zmysle uvedeného postupoval súd prvého stupňa správne, ak po povolení obnovy konania opätovne rozhodoval o uložení úhrnného trestu obvinenému po zohľadnení nález Ústavného súdu Slovenskej republiky v rozmedzí trestnej sadzby 2 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Vzhľadom na to, že v predmetnej trestnej veci nedošlo pri ukladaní trestu obvinenému k žiadnemu pochybeniu, námietka

obvineného v tomto smere je neopodstatnená.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.